

Anunci a n'es «Foch y Fum»

(Per setmanes y amb variació)

Plana entera (prosa o vers). 100 Pts.

Id. mitja. 50 id. ob 60 id.

Id. quart part. 25 id. ob 30 id.

Versos de 10 retxes (dècima). 2 id.

Id. 5 id. (quintilla) 1 id.

Amb prosa CINCH C:S per paraula. 1 id.

(Tirada: 4.000 exemplars)

Setmanari humorístich, bilingüe y pregone de sa veritat

PREUS DE SUSCRIPCIÓ
Provinces d'unes. 10 cts. 100 Pts.
Estanjan un any. 9'00
Número corrent. 10 cts.
No retornam els originals.

DIRECTÓ, ADMINISTRADO Y PROPIETARI

ANY V ES MASCLE ROS Núm. 170

Direcció y Redacció: Bolseria 17 pral.

Buzón: Kiosco de Cort. m. 29 a 29

Ses suscripcions se pagan per adelantado.

Importantíssim

Mes aviat de lo que mos feyen contes, vendrán ses reformes de que vos parlavem la setmana passada.

Si mos arriba es papé dins aquests días, la setmana qui véja treurém es FOCH Y FUM mes gros que un llençol.

Com vos deyem també, sin previo aviso hem enviat es FOCH Y FUM a tots es nostros antichs subscriptors, lo mateix de Palma, que es de ses Afóres, que es d'es Continent, que es de s'Estranjé y no n'enviam a Ultra-Tumba perque no heyá oficina de Correus. Cualsevol d'aquests señols, señoras o señoretas que el rébi y tengá algo per comunicá, pot feró a sa nostra DIRECCIO que per tothom està uberta a n'es carré de Bolseria, 17 pral., Palma.

Amb cuant a n'es subscriptors d'es Continent y Estranjé, es que el vulgan, que es cuidin, cuantó antes d'enviarmós s'import d'un any adelantat per giro postal o amb sellos de Corréu.

Lo mateix suplicam a n'es que mos deuen contes atrassats. Ja está dit tot, axí que, a ses vostres ordes, com sempre.

ES MASCLE ROS

A los reconquistadores

Cual prometímos la semana pasada, hoy dedicamos unos merecidos renglones a los artilleros que del África regresaron el 29 del pasado.

Nosotros, refractarios a las guerras, no podemos dejar de admirar, de aplaudir, de agasajar a ese puñado de valientes que en días no de guerra militar, de desastre político más bien, supieron abandonar nuestro suelo para ver de rescatar a unos prisioneros. Fuéne allí a todo dispuestos, llegaron, entraron en campaña, cumplieron con su deber, pero a pesar del titánico esfuerzo, a pesar de su abnegación, no lograron tan humanitario intento.

«Retrocedieron? Jamás! Avanzaron? Siempre! Reconquistaron todo el terreno perdido cuando el desastre de Annual, pero a medida que avanzaban, alejábanse los prisioneros de Abd-el-Krim.

Allí estaban nuestros reconquistadores ganando a sangre y fuego lo que otros habían perdido.

Allí nuestros artilleros iban a la revancha de la mayor ofensa.

Siempre adelante, ni un solo palmo de terreno retrocedieron, adelante, acordábanse que un gentío immense había ido a despedirles arengándoles para que se apresuraran a la salvación de los héroes de Monte Arruit y a cicatrizar la herida de muerte que sufria España en aquellos días. Su entusiasmo era

desbordante, porque sabian que tras ellos había un pueblo bueno, desinteresado y patriota que velaba por las necesidades del soldado en campaña y creían que con el pueblo estaba un Gobierno quien, con su diplomacia les ayudaría a conseguir el fin deseado.

No fué así; el pueblo era bueno, el Gobierno calamitoso.

Triunfó la metralla, más la despreciada diplomacia quedó derrotada, estrellóse contra la implacable roca de las pasiones políticas.

Cosas de España!

E desbordante entusiasmo que se apoderó del pueblo a raiz de la tragedia, era más que suficiente para cambiar rápido un putrefacto régimen. Era el oportuno momento de demostrar en España, un poco menos de egoísmo personal y algo más de vergüenza política.

Y menos mal si la lección sirviera de escarmiento!

Ya hemos visto regresar a los que marcharon. Cariñosa, entusiasta, merecida, fué la acogida que les tributaron, y en el ánimo de todos se anida el deseo de que no se repita el espectáculo.

BARBARIE, CIVILIZACIÓN, he aquí dos puntos que debemos estudiar detenidamente para conocer su verdadero significado y en tanto quedan sometidos al escrupuloso análisis que merecen, debemos recomendar a nuestros tribunos para en lo sucesivo y en previsión de nuevos desastres. Un poco menos de egoísmo personal y algo más de vergüenza política.

Jorge Martí Roseelló

Correspondencia entre en Pau y na BetServici LLORITO-MELLILLA y vice-versa

Señor don Pauo Fasolo

Lequionario de Mellilla oy tes crico esta cartilla porca la llitjescas solo.

Rellampo Pauo que as fetó una carta esborradisa,

No esrigas bon redallissa puso con café con lletó.

Me empipada com un toro

viendo que no lan tendia.

Si et falta tinta algun dia

lases con sangre de moro.

Mentero de la pallisa que a los moracos donais

lletna y si les tayais cap trueso de llançonsa

anviamelam a mi que con preabortion y sal

el dia de San Marsal la menjaremos aquí.

Mi ermanava malamente y dise que et quiere aser

del niño que a de tener el pradino de la fuente.

Si eu quieres ser lo dirás porca el dia del batetjo

no te agan de di lletjo los lloritanos. Sabràs

que han vengudo ets artilleros siendo rebudos mui bien

y con permiso nel tren an vengudo lloriteros

que eu cuentan molt espantoso y donan llástima et cura

asi es que es bien seguro que el desastre deu ser gros

Cuando lo pienso mirito y los nervios ya me ballan

y los ocos se destrallan y ansendiaría Llorito

por tanto adios mi niñito y fins a la muerte amigos.

Una basada en pasigos de tu erdiente

Beto Pijo

Per sa copia: CAP VERJO

Plomas estilográficas

Viuda e Hijo de Miquel Tomás, Sant Miquel

n.º 13 — PALMA

Son plomas de llarga dura

que es vénen amb baratura.

Chistes curts y saborosos

Sa tracta de D. Paco Piñol, fadí de cincuenta sis anys y que fent es servici de cavalleria tengué sa desgracia de *caure d'es cavall* un vespre anant de *rumba p'és carre de Velázquez*, (axó fa vintis anys) y que degut a n'és *percance* a L'Hospital li taya-ren... es dit gros. Deu mos n'alliber a noltros y a n'és nostros parents masculs.)

Pues aquest bon seño, que degut a n'ets adelan-tos de sa cirugia està imposibilitado, es sa jugueta de ses famelletes veraneants d'El Terreno, (un ho-mo axí es inofensiu) y uns diumenjes a n'és Castell, altres a Porto-Pi y altres a Sa Pradera, convida a berená aquell floret de... floretes que el mouen sem-pre seguit per veure si li rebassaran... (pobre homol) algún chiste que ja es lo únic que li poren rebassà.

Diumentje passat eren a Sa Pradera D. Paco Piñol, set polletes y tres pollitos o sien endiotets joves d'aquells que ja comensen a estufarsé y estirarsé es mòc.

D. Paco havia preparat una bona coca amb sucre, tayades de botifarra, xuya, llengonissa y carabassat y per cert a n'és moment d'arribà jo estaven a punt de fer partions.

—Gustes Joven?

—Gracies D. Pau. Ja estich después.

—Una mossegada a sa coca, y una llepada a n'és sucre y...

—Ni una cosa ni s'altra.

Feren trossos, però, tantes eren ses parts que havien de fé, que tothom sa queixava de sa distribució y deyan ses famellets:

—Jo no tench carabassat.

—Y a mí no m'ha tocat xuya.

—Aquella te tres tayadas.

—Axó no vá.

—Jo som com ses altres D. Pau, y si no hem dona-sa part que hem tóca, no vuy res.

—Però Lluïssa, (digué D. Pau) jo vos he fet ses parts, repartides a tant perhom.

—Es que na Mercedes te de tot.

—Perque es meu enamorat m'ha arrambat un bossi de botifarra que li pertenexia.

—Te rahó, (agregà na Carme) l'hey ha dada pell y tot.

—Idó jó, (digué na Lluïsa fent potadetes) per menjá carabassat y xuya totassola, no hen vuy.

—No t'enfadis atlotá.

—Pues si seño; jo m'encench, porque fent parts vosté frissa.

—Sa veritat, no t'entench.

—Vuy un trós de llengonissa.

—No ta puch serví Lluïssa,

ja fa vint anys que no en tech.

Efectivament sempre repartia ses tayades entre sa concurrencia y ell sa quedava sense.

Una carta

Sr. D. Jorge Martí Rosselló, Director de Foch y Fum.—Bolseria, 17 pral.—Palma de Mallorca.

Estimado amigo: Si necesarias son las ensaimadas para que el nombre de PALMA recorra los ámbitos del mundo entero, quizá más preciso aun es que reaparezca triunfante Foch y Fum flotante después de vencer en la pociña de las miserias humanas.

Si un alejamiento incalificable y arbitrario había impedido la continuación de las campañas desinteresadas del órgano, heraldo, prototipo y emisario de la verdad, no dudo que habrá servido de acicate para emprender de nuevo cruzadas que habrán de hacerla prevalecer sobre todo.

Los que estamos ausentes del terruño, ansiamos más que nadie conocer ciertamente los ecos sin mixtificaciones de las risas y las lágrimas de nuestros lares y con mi modesto esfuerzo he de contribuir a que los lauros

del triunfo coronen a FOCH Y FUM porque entonces habrá de entronizarse repleta de victoria, LA VERDAD.

Puedes contar con mi suscripción incondicional y te ruego que tomes buena nota de mi domicilio, tu casa.

X.

(Rubricat)

Nota de Redacció. — No citam es domicili ni insertam es nom d'es firmant perque no estam autorisats per feró, però si donam cabuda a sa carta, ja es ún d'es molts testimonis de sa nostra popularidad y li agrahim molt de veres ses *fracs altas* que mos dedica, es mateix temps que li demanam autorisació per publicar es seu nom y domicili.

N'hem rebudes moltes altres, pero sols publicam aquesta, ja que para muestra basta un botón.

D'Artá

S'important asunto de ses creus

Contra es nostros desitjos mos veim obligats a escriure quatre paraules referent a sa restauració de ses creus catòlicas que dins es nostro terme aixecaren els antepasats y avui desaparecudes.

En primé l'och volém fe constà que no mos impulsar es vil esperit de baixos interessos ni mos mou tampoch es baix mercantilisme de que fa menció es manifest que repartiren es que volen d'u a questa obre a cap. Noltros feim cas omis de tot això ja que dat es modo de obrá de cada cual, creim que aquestes paraules van dirigidas a certs membres de s'imatculada Caixa Rural y d'una manera especial al mestre D. Andreu Ferré comerciant de bona fé y per seté per excelencia.

Y comensám per di clá y llampant que noitros y es poble en general som contraris a tals monuments y a sa forma en que s'idea sa realisa. Es poble d'Artá no necesita mes creus, perque creus té ja de sobras; cadestiu en te a caseua y algun per desgracia ben gro-sa. En sa creu que mos donan y fan arrastrà els politichs, clero y falsos cristians, d'es poble, en tenim prou y de demés. No estam, pues, per mes creus.

En quant a sa forma de recolectá es fondos, tampoch estam conformes y protestam en nom de casi tot es poble. Aqnets captiris que fan aquestes comissions tanpoch escrupulosas, no son ja una cosa voluntaria, sino fòrsoa. Sa majoria dona per competitis y no per convicció; ses creus deseansaran de-munt una base falsa ja que serán construïdes en ses peses grossas de molts de contraris. En aquest poble, s'abusa masa de semblans captiris y no estam disposts a dona mes diners per coses superflues y que no reporten cap utilitat pública. Donau llum a nes carrés que el necesiten, aigo a Ne Pati, construïu un deposit d'aquest indispensable líquid a Santa Catalina o a se plassa Nova, arreglan es camins vecinals, feis juga es vostros capitals donant empuje a s'agricultura, industria y comers, despleguen amb una paraula totes ses vostres iniciatives y actividad per tot lo que signifiqui progrés, vida y sereu aplaudits pès poble. Si no sabeu que heu de fé d'es vostro cos, vigilau a lo menos es mestre Sacristá amb so fi de que fasí s'escole en mes amor al arte y no descuidi tant s'instrucció y educació d'els ninets que se li confien.

Poreu cruzá y com no, tots els camins de la vida altel front, com voltors deis, però no cap a sa fos que siempre patras com es cangrejo, sino cap a nes progrés, trabayan noblement, en tota hidalgua y duguent a dins es có sa Veritat y devant ets uis sa visió d'es Porvenir. Es precis antes de pensá en creus y s'altre vida, pensá primé en s'actual, arreglá primé aquest mon y entonces, cuant s'home veji asegurat es seu ben està demunt la terra y s'odiosa lucha pe s'existència sia una suave y agradable gimnasia pes músculos y per s'intelecte, podrà llavors s'home, dins ses delicies de sa nova vida, mes humanitària, mes sosegada y mes tranquila, dirigi es seu pensament a ses azules regiones allá ahont brillan ses estrelles y meditá profundament es misterios problema de sa vida eterna.

A. C.

(Continuarà)

Toni Llabrés

Avenida Alejandro Rosselló, 17-2.º 2.ª
Si acas l'heu de manesté anaui que tracta bé.

Xerrada de moda

Trajes de passej, de casa d'etiqueta y de balls los ma fa a mí en COSIALLS que es un sastre que fa vasa.

—Es una primera espasa segons he sentit a di.

—Creu que cuant los ma fa a mí ha de tenir bona hechura y amb grandiosa baratura a la moda puch vestí.

Entre rumberos

—Vaje una bauxa que ferem divenres passat Jeroni!

—¿Que ereu a Can Perantoní?

—Ja heu crech; y mos ompliguarem, menjarém molt y beguerem no to pots imagina.

—¿Y a s'hora d'es pagá?

—Mos costà una tonteria.

—Si heu feu de tornà altre dia ja ma vendràs a avisá

Jent de bon paladá

—¿Qué vols beure cosa fina?

—Beguem si es sach has de rompra.

—Entra aquí que l'amo compra d'en RIGO DE SON SARDINA y aquell que es seus suchs empina no pateix may d'es cervell.

—Supós que no vas de pell.

—Creu que axó es sa veritat. Es tavernés de Ciutat millós, sa surteixen d'ell.

Depota d'es cine

—Primé, anava a sa novena y are que he tornat señora y som Doña Magdalena, de beatum ja n'estic lena y yat a La Protectora.

Entre tragóns

—Vens a pegá una paxxada?

—Segons ahont m'has de dà.

—A sa FONDA D'EL PERÚ que es sa mes acreditada.

—A n'el PERÚ? ja m'agrada. Ja se jó que en Juan Sansó te cuine re-superior que cuant fin es seus plats fasta menja y may diria basta.

—Tens motiu d'alabarlop.

Entre noviets

—Ay rey meu quin mal de có!

—Calla que axó es de cherriales.

—Tu no mires may per jó.

—¿Que es que vols? Digues. Fe es tro vuy caragols de Bons Ayres.

—Veij que t'has enllepolida.

—Es que tu ets un señorito.

—Anemhi corrons garrida que allá sa fa un escabetxo que hasta a n'és morts dona vida.

Entre modistas

—Vols troba un enamorat?

—¿Que mes serçam ses famellets?

—Calsanthe a CAN ESTARELLAS el tendrás ben aviat y se quedará xiflat totduna que et miri es peu ja que amb sa moda, ell treu lo que no ha tret may ningú.

—Y es teu remey es segu?

—Y no et queixarás d'es preu.

Corréu que s'acaban

Ses famellets mallorquinas cuant sa volen distinji prest procuren adquiri un parey de calses fines, tant casadas com farinadas per tots gusts hen trobarán y per cert no es queixarán amb cuant a sa calidad. La Casa Endolz, SINDICAT 113, Barato, Ivan.

Sentencia importante

En el Juzgado municipal de la Lonja el dueño de la casa nº 6, 2º piso de la calle de la Reina Violante (Son Suñeret), D. Rafael Mercadal interpuso demanda de desahucio contra su inquilino don Bartolomé Gomila, que a más de pagarle religiosamente el importe de su alquiler tenía que sufrir mensualmente las amenazas del casero por intentar de elevar el alquiler ya reducido por la Asociación de Vecinos de Palma y aquí empieza la odisea del inquilino desahuciado por el propietario, alegando necesitar dicho piso para su industria pero este casero, como muchos otros, no contaba con la citada Asociación de Vecinos. Alarmado en grado sumo, recurrió el inquilino a la Dirección de su Asociación, donde fué recibido con el agrado que todos aquellos que sufren y no encuentran remedio a sus pesares, solicitan amparo y protección en ella, después de prodigar los consuelos propios del caso se le dijo que permaneciera en espera de los acontecimientos que no se harían esperar, es que, el casero dice que tiene dispuesto mucho dinero y cueste lo que cueste me pondrá a la calle replicaba el inquilino, —tranquílense y cuente que se hará justicia.

Reunidos los datos fidedignos por el Gerente, que en estos asuntos despliega una suma actividad asombrosa, muy pronto se convocó de la inexactitud de la demanda datos que aportó en el juicio celebrado en el juzgado ya nombrado a quien correspondió conocer del asunto, dictándose por el mismo sentencia por unanimidad de no ha lugar a la demanda.

Ahora habrá visto el inquilino, con satisfacción que las gestiones amistosas del casero, en este sentido fueron inútiles, las oficiales ante el Juzgado con resultado idéntico y que el mucho dinero que tiene ha resultado falso o sevillano para este asunto y ante todo ha prevalecido la verdad haciendo justicia.

Nosotros felicitamos al inquilino señor Gomila y a la Asociación de Vecinos de Palma por el triunfo obtenido contra el poderoso casero.

Que nadie cante victoria aunque en el estribo esté.
Hay muchos en el estribo que suelen quedar a pie.

Era d'espera

La setmana passada, amb motiu de sa nostra reaparició, férem sa tirada grossa, tant grossa, que cap setmanari mallorquí s'ha atrevit mai a tiratnè la mitad y si s'hi atrevis, li sobraria papé per empaperà ses grandiosas naves de La Seu. Pero apesá de sa tirada aumentada que férem, divenres capvespre ja haviem fet *disapte* (*Estava es número agotat!*) Y lo peor que a s'imprenta ja havien compost es número.

En vista d'axò, suplicam a n'es Corresponsals que los hajen sobrats números (que es casi segú que no) per pochs que sien que los mos enviyn per noltros remeterlos a n'es que mos n'han demanats y no los hem pogut servir.

Si hen retornen, serán servits y repartits gradualment.

En so fi de no deixá fallóns, agrahirém a n'es Corresponsals, que mos enviyn ses ordes abans d'es dimecres com també ets originals es que mos escriuen.

Res mes per avuy, es triunfo d'es FOCH Y FUM es tant vostro com nostre y com que no heyá paraules per demostrar es nostro agrahimen que es gros, grosísim, bastará que vos diguem:

GRACIAS, MOLTES GRACIAS.

¡Y viu sa popularidad de s'ndi pensable FOCH Y FUM!

Gracias per tot y manau feines

Es Mascle Ros

De Lluchmajó

Tup turutup, tup turutup, tup turutup, tup, tup, tup.
D'orde del seny Bal-le, sa fa present an es poble, que no hay haja ningú que s'atrevesque a dursen aigo d'ets abaurados; pues de lo contrari, es qui hay encontrarán caurán en sa multa d'una peseta fins en vint y cinc. Supós que no tardaré molt de temps a senti publica aquest bando an es pregone municipal.

Causas de sa publicació d'aquest bando, son tres:

1.ª Que per sa siqui de la vila ve poca aigo.
2.ª Que sa poca aigo que ve te que aná per una siqui clandestina que tuthom sap, en es depòsit d'aigo de sa fàbrica de gas y electricitat, «El Porvenir», y

3.ª Compromís de ses altres dues, que s'Alcalde accidental seny Monserrat y es concejal seny Ripoll, son accionistas de sa fàbrica d'es gas, y com poren posa sa mà a n'es grifó poren fe aná s'aigo allá ahon volen.

Elixir Blanck

Tónico Reconstituyente Energético

Aplicación infalible en todas las convalecencias, debilidad Mental y orgánica neurastenia, Histerismo, Anemia y Remineralización vital.

Pedirlo en las buenas farmacias.

Estellicons

Correspondencia d'es «Foch y Fum»

Un Tos: Abrahim lo que mos heu enviat, però domés de lletjirlo ja mos ha agafat picó. Veniu a conversá amb noltros, vos donaré un camí y acceptaré com mil amores sa vostra colaboració.

Correspondal de Muro: Conforme amb tot y enviaus illista de suscripció cuanto antes y despréciau tot lo que fasce aló d'esperóns.

Correspondal de Ses Salines: Enterats,

Bona de tot va resultar saque mos fe dissapte passat es Monte-Pío de s'Arrabal a n'es coquetón y golös teatro Victoria y encara més golós ma sentia jo cuant pujarem a balla a sa pista replena de confitets o sien peladillas de setse fins en vint que donaven... el opio.

Bravo, bravissimo y que se repita.

A s'important Sociedad «La Protectora», també hay hagué una velada de rechupete.

Es programa, colosal. ¿Y es ball? Caramull de capellitos capassos de fe perdre sa capella a n'es frare mes encapsullat. ¡Alló era ball! (Y que ballaren per llarg!) Y que sa balla a Mallorca!

Ja heu va dí aquell sabio:

Este mundo es un fandango.

Muy bien y que no sia sa derrera.

Notícies de Muro

Muro és poble de ses atraccions. Gran entusiasme despertà s'anunci d'una Compañía de litíriteros. ¡Ca barré!

Vati riure amb un número de botxeoads (*que mala pata!*) però mes ma feye riure un errat de contes que sense essé concejal estaye mesclat amb ells y reya, no de s'spectacle, sinó de ses pessetes que ingressaven en su propio borsillo.

Després de pendermós es pel per primé pich, l'hondemá mos endossaren una Compañía d'animals desconeguts per noltros (cabres, cavalls, etc. etc.)

Si segueix tal esplotació, mos veuré obligats a fe una campana foquifumera.

y a fundá una Sociedad
o be un Club amb sa ma estreta
y amb un rótul titulat:
«DEFENSO DE SA PESSETA».

Un rifeño

Bo, net y economic

—¡Hola Pep! ¡Que estás de grasa!

Ell m'estás prenguent ventatje.

—He trobat bon hospedatje.

y es menjá bé, compendràs

que a n'es cossos fa bon cas.

—¿Y això estás hospedat?

—A un local ben reformat

hont menjám milló que el Nunci.

—¿Quin carré? —Aquest anuncí

el du escrit a un costat.

Huéspedes

Es Sort de Campos

¡Pobre homo! Allá el ma teuvi a sa plassa, que ets anys el podreixen y mi hombre es tant verjo y fadrí com cuant va neixe. Y no es que no tenga bona figura, pues si fessen una Exposició de Raros, segurament que s'hen dutia es primé premi.

L'home de cada dia está mes mostiy perque veu que ets anys passen, veu que ets Alcaldes progresen, veu que es tancan dejorn ses tavernes, però no veu cap atleta que li fassa uyé ni li digui ¡Ay jita, no! Tot mo robas!

Pobre Sort! ¡Quina llàstima que tu no puguis afanà tu media naranja y axó que sa passarella que amb tu ha de fe niu, cada diumenge a sa sortida de l'ofici passa per devant cateua, ta mira, ta fa sa mitja y tu... res. ¿No ma coneixes? Sem jo sordet meu, jo t'estim, som tota teua, ¿ma vols tu a mí?

Heu pots demostrar de sa siguiente manera: Diu-menie dematí, et poses una corbata vermeya, capell a la banda y en sortí noltros de l'ofici tu, cantes lo siguiente:

—¡Por favor, por favor!

Dame un beso y verds...

y jo et contestaré.—¡Ay APACHE de ses meues entrànes! (Tot per tú! Tot, tot, tot...)

Sa teua futura verderola

Excursió Alaronera

D'es producta de dos reals setmanals, dia 4 sortirem d'excursió es trabadós de Can Vidal.

Abans d'arribá a Marratxí ja haviem vessat es vís d'Alegría!! y per ses voltas de Deyá, hem verem tres que despedits per un carro anaven a fe vistes per dins una cuneta. A Solle, colosal, bonas famellas y ma conegueren a n'es Port, pues sentieu aquells anjelons femenins capassos a xiflá un belchevi qui cridant: ¡Jaume! ¡Jaume! Es vespre a n'es Cine, s'obs curiad perfumada per llimonetas sollericas que contemplaven tot lo que sortia p'es furat.

Dia 5, a les 7 regrés a Palma confiats a sa serenitat y maestria d'es camionista-voltàrich. (¡Que be voltava!)

Es diná a Sa Guixeria, super y brindis.

Y s'arribada a Alaró entusiasmada a no di.

Agrahits de s'excursió hem jurat de repetí.—Ponset.

De ses Salines de Santanyí

Charinga—Collóns—Lescas

Aquest és es terceto que sa figura fe tramolá es poble, però, no es tan fiero el león como lo pintan y es qui no heu creu s'equivoca y sinó, el tiempo doy por testigo.

A D. Collóns que o be es un ignorant o un abusado de ses lleis, d'aquí endavant li seguiréns sa pista y amb cuant a política vos contaré sa seuva vida y miracles que regularment serà mes llamentable que sa d'en Juan a qui li ha fuit sa paloma deixantlo amb sa gabi buida.

A n'en Charinga li recomanam que no chiringut tant que es poble está de sobre chiringat y potser que un poch de moderación li fassa aumentar ses posses.

En quant a n'en Lescas, Ciserón d'es cacique y reclutado de... perritos falderos, el vijilaré d'aprop y que sa prepari per un cambio de régimen que li ferà menjá ses llescas primas.

Coneix es poble pagano tots es causants d'es seus mals y le huele a sevillano es cantet d'es concejals. ¡Amunt poble soberano!

Es triunfo d'es nostre CUPÓN

¡Quina jentada acudi dimars a S'Asistencia Palmesana! Aquell fresch y cómodo Salón estaua estibat.

Tothom alabava es ficzo Cine y es gust refinat d'es nou Empresari amb cuant a s'elecció d'es programa.

Noltros sentirem una vejeta que deya:

—¡Quin Cine mes ficzo y fil!

Demà tornarem Eulari....

Y a s'aven s'Empresari....

aquell seny d'es violí.

Entre tavernés

—¿Que no has provat es Platón?
—¿Qué es axó? —Una beguda
refrescant, molt coneiguda
y ta dich que val un món.
Com a consej jo el ta dón
y et segur que es qui l'estrena
beguentna li futj sa pena.
—¿Y qui es que el ven Requetel-lo?
—En BARTOMEU MATEU PEDLO
d'es carre de la SIRENA.

Carta Sirena - Inca

D'Inca

Amit 1º de Juny, ma tornau tení a presència sa sessió municipal; assisteixan s'Alcalde y 7 senyors Concejals. Després de los tràmites de rúbrica, es nostre Secretari dona lectura a certa sollicitud de D. Jaume Vidal demandant permís per fer unas reformas a la seva casa Carré de ses Covas. El Sº Rayo manifesta que dites obras s'han comensades lo qual es arbitrari y protesta enèrgicament; es Batle manifesta que Inca desde *tiempos lejanos* es costum apenas presentada sa sollicitud posa má a la obra lo qual procurarà evità en lo sucesiu, y cas de que sa comisió dictaminí, estan mal fetas, obrarà en consecuència aplicandí es degut correctiu; intervenan los senyors Truyol y Visellach quedant en que pasí a sa comisió respectiva.

Luego una oferta de riego, y sa comisió de Hacienda suplica que s'Ajuntament acordi quins días deu regarsé o si deu ferse a diari. Intervenan varios senyors Concejals, pasa per estudi interin sa regui y luego resoldrà en consecuència.

Después el Sº Morey aconsella que s'Ajuntament antes de permetre sertas obres e instalacions de motors dins es casco de sa població, examini be es cas en so fi de que ditas instalacions no sigan molestas per vecindari.

Acto seguido, sa procedeix a n'es sorteо de sa Junta Municipal, y es curiós veura sa elecció de dones y difunts lo cual demostra sa bona fé y escrupulosidad en so cumpliment de lo mandat per sa llei essent aquests y aquellas sustituits en el acto, y a continuació nostre Alcalde dóna conte de varis gestions que se li varen encarregar y mereixen sa aprobació de los reunids.

El Sº Morey proposa que sa Corporació faci gestions per adquirir un solá y edifici una nova casa per Correus y Telegrafos tota vegada que se propietaria de sa casa que actualment ocupan Telegrafos, solicita es cese de l'arrendament que fineix es venedor Agost; el Sº Truyol (J.) proposa se gestioni sa pròrroga de dit arrendament. Finalment un algo de alumbrat y, prou per avuy.

BARBO INQUERO

NOTA: S'asunto Carré de Comers sembla que dorm el sueño de los justos. Será aquest un asunto mes sense resoldrà?

Nostros administrados tenen sa paraula y especialment es concejal socialista batalladó incansable d'es mateix.

El tiempo dirá!

BARBO

Entre criades

Hont vas tant de pressa Xesca?
—Estich molt desesperada.
Sa señora s'ha empeñada
que no compri sa fruta fresca
y axó es que qualcú l'engresca.
—Es que té es palada fi
y per una dóna axí
és es trast mes oportuno
dins Plassa, es *Trast d'en Bruno*
es trast d'en PEDRO CRESPI.

Sant Espanya 18

Trast d'en Bruno

Cupón regalo

MÒSUS CINE LA PROTECTORA,
per dimecres dia 14 de Juny.

Retayan y presentant a n'Miquel es porté aquest cupón, dimecres paréu anà GRATIS a veure es comensament de tan celosal pel·lícula interpretada per sa grandiosa artista RUTH ROLAND.
Noltros som axí, mes esplendits que en Verga.

Carta Sirena - Inca

Las huellas del tigre

Retayan y presentant a n'Miquel es porté aquest cupón, dimecres paréu anà GRATIS a veure es comensament de tan celosal pel·lícula interpretada per sa grandiosa artista RUTH ROLAND.
Noltros som axí, mes esplendits que en Verga.

Carré Sirena - Inca

Gloses d'es Secá de la Real

Fadrinetes Secaneras molt alerta heuréu d'está a n'aquests joyes troneras que heyá qui vol publicá que bramáu com a someras, mes si voltros sandugueres es Sacanés saludáu y es jovent no marmuláu p'és devants ni p'és derreres conservarém be sa pau. Molts alerta a sa costum que teniu de marmulá porque sinó es FOCH Y FUM es rostoy sol socorrá.

Un qui no te son

Telegrama de S'Hort d'es Cá

Desafinada charanga empresari aprofitat famellas donant carabassa urjei remei cas contrari vendrà saqueo.

Agencia Ciurell de sa señora

Es foch de C'as Fideué

Mala setmana comensarem y heu llamentam molt per tractarsé d'es nostre bon amich don Rafael Juan.

En Figuera mos anuncia que hey havia foch, corrèm cap a Cort, esperam mes de mitja hora, a la fi, veim sorti es *modelo Cuerpo de Bomberos* els quals amb una bomba (d'horofata) y a p's de processó feyen rumbo a s'Arraval. Noltros partim també a peu (gracias a sa falta de corrent elèctrica) es tranvias no caminaven (Quins servicis!) arribarem molt primé que es bombers y ja en el lugar del suceso trobàm multitud de vehinats que se feyen trossos per apagá s'incendi, mes un guardia d'inseguridad sense respecta Derechos ni Haciendas feya despejar tothom y ... que se quemé.

Ni es propietari tenia entrada a la casa, ni Mestre Guiem de Son Antich, mestre d'obres intelligent amb aquets cassos, ningú si poria arrambá, ni técnichs ni interesats, no quedava mes remey que deixá que sa cremás tot esperant es Cuerpo de Bomberos que venian a pas de caragol.

IAquests guardias d'inseguridad! ¡Y menos mal que s'acertada disposició d'es sargent de sa Guardia Civil evitá una torrada.

Sentim molt no havé pres es número a n'es guardia, però cridam s'atenció d'es Jefe d'es Cuerpo, perque indagu qui es ell y li fasce a sobre que Mallorca no es Galicia; aquí, mos ajudam uns amb sos altres y ets ausilis inmediats d'es vehinats amb tan urgents cassos, son indispensables.

Perque si es foch obri ninchos
a cualcú li toca es rebre
y aquest guardia ha de sobre
que aquí no hem de masté pinchos.

—Aconteixements pondinques

«Lliga del Bon Mot.» Uns parlaven bé però una moneyeta insultant, no sabia mes que d'ells. Torpes,cafes, burros, beneits... y aquests son es membres de «La Lliga del ben parlar». A n'aquest membre no li veim sa punta. Ausencí a n'es mitin de Fies de La Puríssima y nebots de Sant Josep. Era cuestió del Diablo con jaldas.

Partiren ets enjines mahonesos. Sentim sa seuza ausencí y celebram es retorn a su hogar. Tot los sia enhorabona,

Inauguració d'es Cine Ideal. Publici content y caient, Preferencia quixosa, pero mos anima sa promesa d'es propietari que diu que atenderá y subsanará las quejas.

A n'es canto de Can Jordi d'es forn diumenie a vespre, quinteto preguntant a n'en Nicolau p'és domicili de la Juana que viu p'és voltants de C'as Mahones. ¡Y ni havia dos de «La Lliga» que demanaven per aquest moble de lloguer! Capell amb mà amollaren a sa manguera y regaren.

Si es que vulguéu discuti procurau feró a cavostra que si heu sent s'or ya nostra vos ho escriurém aquí.

Un que mirava y escotava

Gloses de Santa Margalida

Per dins aquest poble heyá un bergant que si no es pillo tendrà fluix cualca tornillo y necesita arreglá y es qui vulga sobre d'ell que el serqui entre atlotea ricas pues l'homo no va de micas, du alhacas y cualca anell y p'és carre d'es Clavell ses famellas de pessetes l'enveïn a fe pu...ssetes prengutell es pel y sa pell. L'homo malament heu passa perque no adelanta res. N'ha solicitadas tres y ha conseguit carabassa. L'avísam com a jermáns y si mos vol escolta mes sa béfa no será esmitx d'es margalidans.

Un rupit

Entre motociclistas

—¿No coneixes cp pintó
que artístich deixi es trebay?
—¿Que si en coneix? ¡Como no!
A Palma lo superió
per pintà es en TOMEU GAY.

Pintó

SOBRANT

Es molt s'original que mos ha sobrat.
Entre altres coses, una brega de Santa Margalida, un article d'es Masclé Moreno, Asuntos d'es Cine Marina y que desitjam coneixe s'autó, coses de s'Aranjassa y una sanaya grossa d'estellicons. Tot anirà la setmana que ve.

Envíeu ets originals dilluns o dimarts que heyá lloch per tothom.

¡Oh s'Ajuntament de Buñol!

Es nou mesos que han estats es nostros artilles entre moracos y moracas, mos hem cansats de veure a sa Prensa Grossa, es grans donatius que sa feyen p'ets soldats mallorquins en campana y especialment ets Ajuntaments, però, apesar de que es nostre I.N. y L. Consistori organisa una recolecta, no heu hem vist anunciat enllotch ni s'ha donat conta a n'es poble pagano (que noltros sapiguem) de certa manotada de bandeja. Esperam informació sobre tal asunto.

Un altre: Sa majoria d'Ajuntaments de poble, han anats a esperar en Corporació es reconquistadores, ¿y es nostre? Ni piul, Ni s'arribada d'en Palou a Sa Pobla.

Per fersé carrech de lo cultos y enillustrats que son es nostros representants, basta anà a una sesió que es talment gabi de lloros.

¡Ni entre cristians y moros existeix tanta ronc.

NOTA: Sa carta dirijida a n'en Jaume Llarch per averiguá sobre sa pareya, amorosa, d'ets esqueirats de Valldemosa anrà la setmana que ve.

Penitaments curts y de profit

Molts de jugados s'arruinen fent postures acaramillen fortunes.

Apesar de que Doña Pura d'es carre d'es Bastai xos sa casás amb D. Casto d'es Pasejde Sagrera, no vol di que D. Casto aguantás sa castidad per respecta sa pureza de Doña Pura.

Que s'nrretglin.

Heyá vicios d'es Miradó que si entra a ca vostra sense permis y el treis a defora amb una cossa a s'asiento, encara fa sa mitja y vos diu:

—Por ahí me las den todas.

Cuplets de «Foch y Fum»

Per Melilla entre chumberas

Música de «Las Corsarias». (La Ban-dérita Espanola)

Allá a sa terra d'es móro
desplegarem en guerrilla
y lots cantavem a coro
dins sa plassa de Melilla.

Abd-e-Krim tu ja estás cuite
soltros entrám amb campana
Fins que estiga es canó buit
prometém defensa España!

Pensa que traiciones
a un País que bé et volia.
Amb sos teus ta sublevares
ja que a rius sa sanch corriagues

Prometém defensa España!

Per Melilla entre chumberas
es canó descarregarem
y a n'es móros que son fieras
com a llébres los cassarem

amb ses balas artilleras
cap a ells sempre ayensavem.

P'és devants y p'és derreres
a ses moras bombetjavem.

Es Masclé Ros

Couplet per la setmana que ve, «Es meu homo». Música de «Es mi hombre».

Imp. Roca Ferrer y C. Socorro, 92